

7. Landgilde en (tidligere) Herredsfoged- gaard i Vin- dinge.	Med Hensyn til den ovenfor Side 272—74 omhandlede <i>Landgilde af en tidligere Herredsfogedgaard i Vindinge</i> .....	4 Td.	2 Skp.	„	Fdk. Byg,
	hvoraf udredes i Refusion til St. Jørgensbjerg Sogns Fattiggvæsen .....	2	—	7	— 3 <sup>3</sup> / <sub>4</sub> — —

saaledes at Resten..... 1 Td. 2 Skp.  $\frac{1}{4}$  Fdk. Byg føres til Indtægt for Statskassen, skal Kommissionen endelig bemærke følgende:

Det fremgaar af det ovenfor udviklede, at det nævnte Fradrag i Landgilden i sin Oprindelse er en *Tienderefusion*, der af Statskassen ydedes til Præsten for St. Ibs Kirkes Menighed i Anledning af den »Sortebrødregaard« i Medfør af kgl. Resolution 26. Februar 1698 tillagte *Tiendefrihed*, at der oprindeligt kun var tillagt Roskilde Amtstue en Forpligtelse til i al Almindelighed at sørge for Refusionens Udredelse af de af Amtstuen oppebaarne Indtægter — hvorfor Refusionen ikke paahvilede særlig denne Landgilde som en aarlig tilbagevendende Byrde —, men at Fradraget af Refusionen i denne Landgilde er blevet »staaende« siden Begyndelsen af forrige Aarhundrede, da Amtstuen nemlig ikke havde andre Indtægter i Korn, hvoraf Tienderefusionen kunde udredes. Endvidere er det oplyst ovenfor, at den omhandlede Refusion efter St. Ibs Kirkes Nedlæggelse blev — tilligemed Kirkens andre Indtægter — skænket St. Jørgensbjerg Sogns Fattige under Form af »Kong Frederik VI's Legat«.

Der kunde nu være Spørgsmaal om, hvorvidt denne Tienderefusion burde afløses efter de — for Tiendeyderne gunstige — Regler, der indeholdes i Tiendeafsløsningsloven af 15. Maj 1903. I bekræftende Fald vilde da ogsaa selve Landgilden kunne afløses efter den her foreslaaede Lov med sit fulde Beløb, altsaa uden noget Fradrag heri af den Landgilden ganske uvedkommende Tienderefusion.

Rent bortset fra, at det i og for sig synes upraktisk og unyttigt at foreslaa særlige Regler for Afløsningen i dette Tilfælde, da Statskassen jo paa den ene Side er Yder af Tienderefusionen, paa den anden Side Modtager af selve Landgilden, kan Kommissionen imidlertid ganske tiltræde den (af Landbrugsministeriet og Finansministeriet i Forening fastslaaede) Fortolkning af Lov Nr. 100 af 15. Maj 1903 om Afløsning af Tienden, jfr. § 1, hvorefter bl. a. saadanne Tienderefusioner, der ikke hæfte paa nogen fast Ejendom, falde udenfor Lovens Omraade, idet Loven kun omhandler »enkver Afgift af fast Ejendom, der efter sin Oprindelse og Beskaffenhed maa anses som en Tiendebyrde«.

Da det saaledes er udelukket at medtage denne Afgift ved Tiendeafsløsningen, vil saavel Landgilden som den den nu paahvilende Byrde kunne afløses i Medfør af den her foreslaaede, almindelige Afløsningslov.

### Faste Afgifter af Fiskestader m. v.

Ifølge det ovenfor Side 290—309 udviklede ere samtlige *faste Afgifter af Fiskestader m. v. i Limfjorden*, hvilke Afgifter bestaa af

1. Afgifter af Bundgarnsstader,
2. — - »det særlige Endelsfiskeri«,
3. — - Vaaddrætsstader,
4. — - en Aalegaard i nogle Bundgarnsstader og
5. — - nogle Heltestagevaad

i deres Oprindelse et Udtryk for en *virkelig Beskatning* af det vedkommende Fiskeri idet disse Afgifter traadte i Stedet for den andetsteds i Riget, i Henhold til Matrikuler